

Openingsrit - Zomer in Zeeland

Door Rein - 04 juli 2020

Start seizoen 2020 DC-10 Sky Riders

Meteen, op de eerste dag dat de Corona maatregelen worden ingetrokken of verlicht, starten we de ritten weer. Op 1 juli, een woensdag. Geen dag onbenut laten.

Jammer is dat het de gehele periode van de intelligente lockdown prachtig weer is geweest en dat het nu bewolkt is met regen. De vooruitzichten voor Zeeland zijn echter redelijk, vooral later op de dag. Maar je moet er wel nog naar toe rijden. Reden voor een aantal lange aanrijders om er na aanmelding weer vanaf te zien. We vergeven het ze.

Vanuit Breda naar Bruinisse is niet zo ver, ver genoeg om toch nog nat te worden in het begin. Maar je rijdt ook snel weer droog. Denk je vroeg te zijn blijkt dat er meer deelnemers niet kunnen wachten om weer lekker motor te rijden. Regen of niet. Bij de afrit naar het restaurant sluit ik mij aan bij het Veluwe chapter, althans zij die er bij zijn (Martijn en Ron).

De koffie en het appelgebak staan klaar in het restaurant en bij het binnenlopen negeren we de éénrichtingspijlen. De vereiste social distancing kan ook al niet want de tafels zijn normaal gedekt. Ik hoor of zie ook geen enkel kuchje. Ben ook niet bang uitgevallen.

Veel bij te praten. Vooral over de afgelopen maanden en de winter. Ook de zorgelijke situatie van dat wat ons in eerste instantie verbindt, de luchtvaart. Laat ik nog wel even opmerken dat er slechts drie deelnemers nog actief zijn en vooralsnog een baan hebben bij de KLM. De rest was met pensioen of anderszins van vrije tijd aan het genieten. En na deze week zijn dat er nog maar twee omdat Liesbeth vrijwel zeker gebruik gaat maken van de Vrijwillige Vertrek Regeling. Dus het komt toch op Gerard en mij neer.

We moesten maar eens gaan rijden. Vlak voor vertrek komt de laatste deelnemer aanrijden, Jos

Vertrek bij Restaurant Grevelingen

Vertrek bij Restaurant Grevelingen

Engels. Ik heb het excuus voor de late aankomst niet meegekregen. Geen tijd voor koffie meer.

Philipsdam naar St. Philipsland. Tholen en dan langs de Schelde-Rijn verbinding. En dan komen we op Walcheren. Je weet dat je in Zeeland bent als je de zilte lucht ruikt vermengd met uien. Zeker in juli.

In deze rit zit één haarspeldbocht met een flauwe glooiing, en het lukt toch weer iemand om daar de motor zachtjes op zijn kant te leggen. Geen schade anders dan ego. Misschien een pijnlijke voet. Ter verdediging, er lag midden in de bocht een polletje klei. Maar je moet niet remmen als je motor schuin hangt en je weinig vaart hebt. Met vereende krachten staat de motor snel weer en heeft bijna niemand er iets van gemerkt. In het kader van een just culture zullen we de naam van het slachtoffer niet noemen. Wel dat het een rode BMW betrof. Als je de deelnemende motoren in gedachten neemt weet je dan nog niet genoeg want meer dan de helft is BMW. De rest is een bonte schakering van merken. Buell, Triumph, Suzuki, Honda en een verdwaalde Italiaan.

Aankomst bij restaurant 't Klompekot

Ergens onderweg komen we langs het dorp Kloetinge. Martijn raakt geheel in extase. Later verteld hij dat hij daar zijn prille jeugd heeft doorgebracht als zoon van de onderwijzer.

Toen hij 6 werd had zijn moeder het wel gezien in Zeeland.

Dat kan niet komen door de omgeving want die is prachtig. Wel is alles hier afgelegen.

Tijdens de lunch hebben we het over de Mariniers die kwamen maar niet komen. En dat er dan wel erg weinig te beleven valt in Zeeland behalve de toeristen.

Die lunch nuttigen we in het Klompekot. Weer geen social distancing, wat een risico's lopen wij vandaag. Onverantwoord!

Het Klompenkot is vlakbij Borselle en de Sloehaven. Vanaf grote afstand zie je daar de boorplatforms liggen. Die liggen niets te doen omdat er geen werk meer voor is. De Noordzee begint langzaam leeg te raken. De nieuwe business staat al klaar. Lange rijen met de poten voor windmolens. Al met al best een horizon vervuiling.

Aankomst bij restaurant 't Klompekot

Eigenlijk hadden we bij de lunch buiten kunnen zitten. Maar de waard had binnen gedekt vanwege de regen in de

ochtend. Indrukwekkend hoe snel men 17 man weet te bedienen hier. Jongedame in de bediening. Twee Thaise dames in de keuken en de waard achter de bar. En voor weinig geld ook. Zelden zo goedkoop een uitsmijter gegeten.

We vervolgen in de zon onze rit over Walcheren. Langs het indrukwekkende vliegveld Midden Zeeland. Groter drukte natuurlijk, slottijden.

Het lint motoren werkt zich voorzichtig door Middelburg. Te veel voor 1 stoplichtbeurt. En dat met een stuk of drie stoplichten in de stad. Maar bij het uitrijden van de stad is iedereen er toch nog bij. Mooi plaatsje. Vraag me al rijdend af of hier nog verkeerde standbeelden of straatnamen zijn. Heb ze zelf niet gespot.

Ik had zo gehoopt dat we ook nog even naar Veere gingen. Dat moet een van de mooiste dorpen van Nederland zijn. Maar we raken het net maar zien er niets van. Jammer. Via Vrouwenpolder gaan we naar Noord Beveland. Onder aan de dijk bij Wissenkerke wordt nog even gestopt om naar de Ooster Schelde kering en Neeltje Jans te kijken.

SkyRiders op de dijk

Vervolg door de polders naar Colijnsplaat, de Zeelandbrug naar Schouwen Duiveland. Deze brug was in haar tijd een huzarenstukje. De langste brug van Europa meen ik. In de huidige tijd raakt niemand daar opgewonden meer van. Weet wel dat er altijd iemand tegenwind heeft op dat ding. Wij vandaag niet. De fietsers de andere kant op wel zo te zien. Een aantal heeft het opgegeven en loopt met de fiets aan de hand.

Je kunt in Zeeland ver rijden zonder door een dorpje te komen. Luuk en Peter hebben dat ook goed door want we zijn de hele dag maar door een paar plaatsjes gekomen. Veel dijkjes en weggetjes onder aan de dijk. In mijn hoofd zit dat Zeeland plat en leeg is. Weinig bomen. En toch wordt de zichtlijn veel onderbroken. Dat komt door al die dijken om het water buiten te houden. Dat maakt het landschap zo bijzonder hier. Soms rijd je op de dijk maar vaak ook onderaan. En dat maakt het zo leuk hier.

De motoren onder aan de dijk

En dan ineens zit je weer op de Grevelingedam en zijn we full Circle bij restaurant

Grevelingen. Daar zijn we vanochtend in de regen gestart. Nu in de zon weer terug. We zijn alleen niet meer met 17 motoren. Er zijn er een paar afgehaakt vanwege de lange thuisrit. En hier besluiten meerdere deelnemers dat ze door moeten omdat ze nog moeten tennissen of andere verplichtingen hebben. Dan blijven er maar een paar over voor een drankje, net iets meer dan de helft van de motards.

Iemand vroeg zich vanochtend af of dit leuk was (in de regen). Het antwoord is volmondig ja. Die regen viel best mee en het werd prachtig weer en de rit was heerlijk na een paar maanden intelligent opgesloten te hebben gezeten.

De DC-10 Sky Riders are back on the road! Volgende rit over een kleine vier weken in Brabant.

Zomer in Zeeland - de eerste maandrit van het seizoen